

MARTA KUBISZYN

„BRAMY WYOBRAŹNI”

wystawa fotografii

wernisaż: 13 stycznia 2000r., godz 17.00

Galeria „Pod Bramą”, ul. Grodzka 34

OŚRODEK
BRAMA
GRODZKA

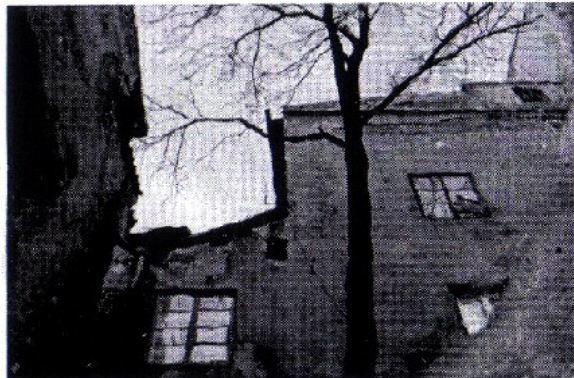
TEATR NN

„Po każdym
deszczu drogi i chodniki
miasta są pokryte w sposób
zupełnie przypadkowy mozaiką kałuż
z odbiciami domów, krajobrazów. Przypomina
to zniszczony czy też zasłonięty w wielu

miejscach fresk, ale podnosząc głowę widzimy to co jest odbijane,

widzimy prawdziwy świat. Uderzająca jest nietrwałość tego odbitego obrazu,
który jest czymś w rodzaju mandali, a sens temu odbiciu nadaje dopiero
nasze na nie spojrzenie, które przenosi je w świat sensów i znaczeń.”

T P

Platon docenia rolę zwierciadła pozwalającego nam uchwycić odbłask „prawdziwej” rzeczywistości - oślepiającej jak słońce, którego odbicie widzimy w tafli wody.

Ewa Kuryluk

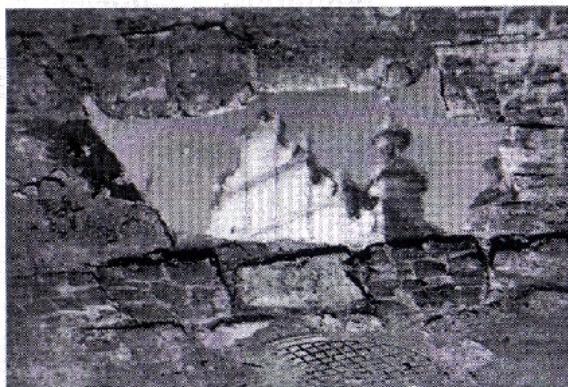
Szukamy zwierciadeł, aby oglądać naszą urodę, luster z wody, ze szkła albo z kochających oczu.

Zofia Nalkowska

Odbite w wodzie postacie, budowle i przedmioty tworzą świat „taki sam, ale zupełnie inny”, przekroczenie zaś wodnego lustra oznaczać może wstąpienie w alternatywny świat baśni i fantazji, marzenia i snu, legendy i mitu.

Joanna Papuzińska

Odbicie w kałuży wody jakiegoś kawałka światła kojarzy mi się z samotnością - samotny, opuszczony świat. Ale to też świat szukający rozpaczliwie swojego odbicia, tak jak Narcyz.

Tomasz Pietrasiewicz

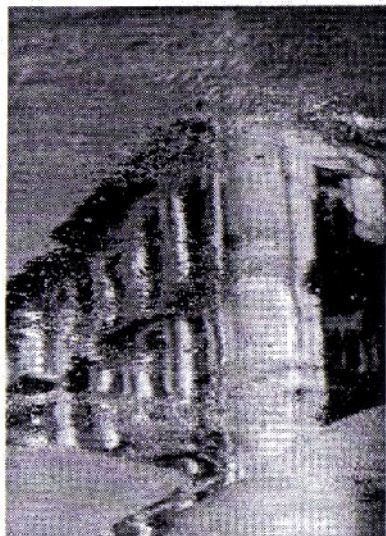

Przypadkowość Okna znajduje swoje przeciwieństwo w „wyborze” jakiego dokonuje Lustro. Przed oknem świat tylko przechodzi zmierzając do innego celu; przed Lustrem świat zatrzymuje się - po to, aby się w nim przejrzeć.

James Merrillo

„Per speculum in aenigmate”, mówi św. Paweł. Widzimy wszystkie rzeczy odwrócone. Gdy sądzimy, że dajemy, otrzymujemy, etc. (...) Rozkosze tego świata są torturami piekła, widzianymi odwrotnie, w zwierciadle.

Léon Bloy

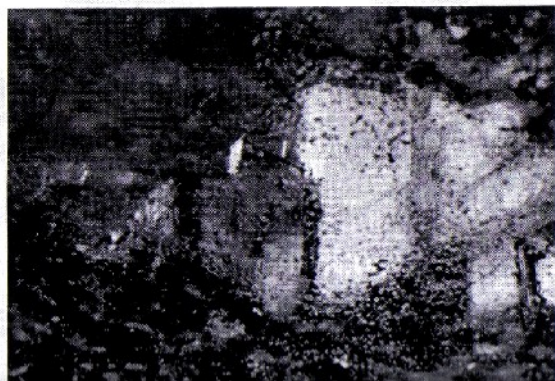

Gdyby porównać odbicia lustrzane do słów, byłyby one podobne do zaimków osobowych: są tak jak zaimek „ja”, który wymawiany przeze mnie wskazuje na moją osobę, a wymówiony przez kogoś innego - wskazuje na niego.

Umberto Eco

Odbicie wnosi element zawieszenia, pozwala na to, by człowiek obcował sam ze sobą.

Michał Głowiński

W Oku Boga.

„Tu nie chodzi tylko o jeszcze jedną udaną fotografię architektonicznego detalu. Te zdjęcia to zebrane i utrwalone przez Martę Kubiszyn rozrzucone fragmenty z rozbitej, wielkiej lustrzanej wodnej tafli, w której po każdym deszczu, jak w Oku Boga odbija się świat. Pewnie tak Stwórca widzi nasz świat a każda z tych fotografii ocala coś z jego spojrzenia”.

Tomasz Pietrasiewicz

Projekt „Bramy Wyobraźni” jest realizowany od maja 1997 roku, kiedy to po wiosennej ulewie powstało pierwsze, widoczne na odwrocie zdjęcie. Zostało ono wykonane w bramie kominicy przy ulicy Niecałej, w której mieszkam. Pozostałe fotografie zaprezentowane na wystawie pokazują różne fragmenty architektury Lublina widziane w lustrach kałuż.

Zdjęcia zostały zrobione bez użycia filtrów, nie były także poddawane obróbce komputerowej.

Dziękuję dyrektorowi Ośrodka „Brama Grodzka - Teatr NN” - Tomaszowi Pietrasiewiczowi za liczne inspiracje, oraz pomoc merytoryczną i organizacyjną w przygotowaniu wystawy.

Dziękuję również pani Hannie Protasiewicz i panu Dariuszowi Jeziorowi

(Biuro Pomocji Miasta, przy Urzędzie Miasta w Lublinie),

panu Grzegorzowi Siwkowi, Andrzejowi Gibale i Czesławowi Jaworskiemu

(firma ARCUS)

pracownikom i współpracownikom Ośrodka - Agnieszce Wiśniewskiej, Piotrowi Mełgiesiowi i Krzysztofowi Wojteczko

państwu Bernardzie i Edwardowi Kucharskim

(Zakład Usług Szklarskich)

oraz

Annie Słonczewskiej za wsparcie duchowe w trakcie realizacji projektu.

Marta Kubiszyn

Biuro Promocji Miasta
Urząd Miejski w Lublinie